

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Rog Josip, Luka i Terezija

UTORAK – 7.30 + Skupnjak Slava god. (*Ludbreška*)

SRIJEDA – kapelica 7.30 + Labaš Damir i obitelj

ČEVRTAK – 7.30 + Bodalec Stjepan god.

PETAK – 7.30 + Višnjic Ivan i Petar

SUBOTA – u 18.00 skupna sv. misa!

NEDJELJA – 30. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Videc Branko god. Ćiril i Julijana

11.00 + Lacko Ivan i Terezija

15.00 listopadska pobožnost!

ŽUPNE AKTIVNOSTI: Župni vjeronauk: petak u 15.00 - prvopričesnici;
petak u 16.00 - firmanici, subota u 10.00 - 1.2. i 4. razred.

Dječji zbor - nedjelja 10.00; ministranti - subota u 11.00

uz „Dan zahvale Bogu za plodove zemlje“...

Listopad je mjesec zahvale Bogu za plodove zemlje i rada ljudskih ruku. Lijepo je sjetiti se da mnogo toga posjedujemo zahvaljujući Bogu. Pa i kad smo se sami oko nečega trudili zasigurno smo osjećali da bi nam nečija pomoć itekako dobrodošla. To znaju i tako osjećaju stariji, a tako odgajamo i mlade. Jedan u nizu dana, kada mlade treba podsjetiti kako je mnogo toga što posjeduju plod nečije muke i truda, jest upravo ova nedjelja.

Ne trebamo posebno govoriti o problemu kruha i gladi u svijetu već želimo da se ostvare riječi molitve blagoslova: »Gospodine, ne dopusti da se zatvorimo samo u svoj mali krug, nego da znamo i drugima onako dijeliti kako i ti nama daješ. Daj nam također radost zajedništva za stolom svagdašnjim i čežnju za tvojom gozdom!

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.

listopad, 2012. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina IV.

broj 48 (204)

21. listopada 2012.

29. NEDJELJA KROZ GODINU

Psalam 33

*Neka dobrota tvoja, Gospodine,
bude nad nama,
kao što se u tebe uzdamo!*

Prava je riječ Gospodnja,
i vjernost su sva djela njegova.
On ljubi pravdu i pravo:
puna je zemlja dobrote Gospodnje.

Evo, oko je Gospodnje
nad onima koji ga se boje,
nad onima koji se uzdaju u milost njegovu:
da im od smrti život spasi,
da ih hrani u danima gladi.

Naša se duša Gospodinu nada,
on je pomoć i zaštita naša.
Neka dobrota tvoja, Gospodine,
bude nad nama,
kao što se mi u tebe uzdamo!

Ulazna pjesma

Zazivam te, Bože,
ti ćeš me uslišiti:
Prikloni mi uho
i čuj riječi moje.
Čuvaj me ko zjenicu oka,
sakrij me u sjenu krila
svojih.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Već nekoliko nedjelja u evanđelju pratimo Isusa u stopu prema Jeruzalemu. Idući prema Jeruzalemu Isus upućuje svoje učenike u srž kršćanstva – evanđeoskog poziva. Prošle nedjelje nas je pozvao na odricanje i oslobađanje od svega što nas sputava prema Kraljevstvu nebeskom, a danas da se žrtvujemo za druge. Učenicima koji u svojim glavama vrte sasvim drugi film i traže prva mjesta on odgovara protupitanjem: „Možete li piti čašu koju ja pijem ili krstiti se krstom kojim se ja krstim?“ Nerazumno mu odgovaraju „možemo.“ Svi smo mi u „zoru života“ kršteni vodom i Duhom Svetim, ali to nije dovoljno. Moramo proći kroz Isusov „krst“ da kroz muke i nevolje života dokažemo svoju učeničku vjernost Isusu, ali i jedan drugom. Zato Pavao piše da smo „u Isusovu smrt kršteni“ (Rim 6,3).

Kada tako gledamo visinu kršćanskog poziva, kako blijedo i jedno izgledaju naše predodžbe o vjeri koje se mire s pomišlju: samo da ne sagriješim, da mi se kakvo zlo ne dogodi ili da ne daj Bože ne dođem u pakao.

U igri su danas dvojica učenika, dakle najužih Isusovih suradnika, pa se ovo današnje evanđelje može uzeti kao propovijed prvenstveno crkvenoj hijerarhiji: papi, biskupima, svećenicima... Tu je značajna Isusova izreka: "Sin čovječji nije došao da mu služe nego da on služi. Isusova zahtjevnost, konačno, nije nešto maglovito i neodređeno. Nešto samo radi Oca. Njegova zahtjevnost se uklapa u izgradnju novosti života koji se zove Kraljevstvo nebesko koje je već tu među nama. Ne poznajemo ga jer ga nismo (još) spremni prihvatiti, jer živimo „svoj“ život. Bojimo se prerezati pupčanu vrpcu koja nas veže s ovim svijetom, pravimo s njime kompromise te puno pričamo da bismo opravdali svoju „nespremnost.“ Prvi je korak priznati slabost i „nespremnost,“ a drugi je tražiti pomoć da se dogodi ono što On, Učitelj traži od nas.

Ova nedjelja je misijska nedjelja. Duh naviještanja evanđelja trebao bi biti naša trajna zauzetost. Suradnja s misionarima najbolja im je podrška. Pomoć onima koji su potrebni zapravo je nasljedovanje Isusa koji je svoje naviještanje utvrđivao djelima ljubavi. Kada misionar kaže svojim siromasima da ih daruju njihova braća po vjeri onda smo i mi uključeni u misije. Kada se podigne bolnica ili škola u kojoj je i naš skromni doprinos onda smo i mi Krist koji se daruje onima kojima je pomoć potrebna. Amen.

SIMBOLI VJERE

185 Tko kaže »Vjerujem« kaže »Pristajem uz ono što mi vjerujemo«. Zajedništvu u vjeri potreban je zajednički vjerski govor, obvezatan za sve i objedinjujući u istom ispovijedanju vjere.

186 Od početka apostolska je crkva svoju vjeru izražavala i predavala kratkim obrascima koji su bili mjerodavni za sve. Ali već vrlo rano crkva je također htjela ono bitno od svoje vjere sabrati u organske pregledne sažetke, koji su bili određeni prije svega za pripravnike na krštenje.

187 Ti se kratki prikazi vjere nazivaju »vjeroispovijestima« jer sažimlju vjeru koju kršćani ispovijedaju. Nazivaju se i »Vjerovanje« - »Credo« zbog toga što im je prva riječ obično »Vjerujem«. Isto se tako zovu »simbolima vjere«.

189 Prva »ispovijest vjere« biva pri krštenju. »Simbol vjere« ponajprije je krsni simbol. Budući da se krštenje dijeli »u ime Oca i Sina i Duha Svetoga« (Mt 28,19), vjerske istine, potvrđene na krštenju, raščlanjene su na temelju njihova odnosa prema trima Osobama Svetoga Trojstva.

190 Simbol se prema tome dijeli u tri dijela: »Prvi je posvećen Bogu Ocu i čudesnom djelu stvaranja; drugi Isusu Kristu i otajstvu Otkupljenja; treći Duhu Svetom, izvoru i počelu našega posvećenja«. To su »tri glave našega (krsnoga) pečata«.

192 Kroz vjekove, kao odgovor na potrebe raznih vremena, nastale su brojne ispovijesti ili simboli vjere; tako npr. simboli raznih starih apostolskih Crkava, Simbol »Quicumque« zvan i Atanazijev simbol, ispovijesti vjere nekih sabora, i nekih papa, kao »Vjerovanje Damazovo (Fides Damasi)«, ili »Ispovijest vjere naroda Božjega« pape Pavla VI. (1968).

197 Kao na dan našega krštenja, kad je sav nas život bio povjeren »pravilu nauka« (Rim 6,17), prihvatimo simbol svoje vjere koja daje život. Izgovarati Vjerovanje s vjerom, znači ulaziti u zajedništvo s Bogom, Ocem, Sinom i Duhom Svetim, i u zajedništvo s cijelom Crkvom koja nam predaje vjeru; u njenom krilu mi vjerujemo: *Taj je Simbol duhovni pečat, on je razmišljanje našega srca i kao njegova stalno prisutna straža, on je sigurno blago naše duše.*